

lobkyni nic slibováno zadarmo, nýbrž za vykonané služby. Také při slibech, jak je potvrzuje žalobkyně a její manžel, nebo svědek K. není závady neurčitosti. Pro slib odměny, bylo-li slibováno za vykonané a případně i budoucí práce, není potřebí naprosté určitosti oné odměny, ježto po zákonu se předpokládá odměna přiměřená (§ 1152 obč. zák.).

Čís. 9119.

Směnečný zákon ze dne 13. prosince 1927, čís 1 sb. z. a n. na rok 1928.

Převodl-li výstavce (remitent) směnku, v níž samé, ač to bylo ujednáno, převod nebyl zakázán, nemá námitka, že nabyvatel má jen mandát k inkasu, že rubopis jest jen rubopisem zmocňovacím podle § 15 směn. zák., v zápětí, že nabyvatel nemá vůbec oprávnění k žalobě.

Je-li plný rubopis učiněn toliko na oko, ač jde vskutku jen o rubopis zmocňovací, může příjemce směnky vznést i námitky z poměru k výstavci.

(Rozh. ze dne 17. srpna 1929, Rv I 995/29.)

Proti směnečnému platebnímu příkazu namítl žalovaný příjemce nedostatek aktivní legitimace proto, že směnka podle dohody s remitentem a výstavcem, jenž ji na žalobkyni převodl rubopisem, byla dána jen jako depotní směnka, neměla býti dále převedena a že žalobkyně, majíc směnku, má jen příkaz k inkasu, protože směnka byla nepřevoditelná. Procesní soud prvního stádu ponechal směnečný platební příkaz v platnosti, odvolací soud napadený rozsudek potvrdil. **Důvody:** Sporná směnka byla remitentem Eduardem R-em před splatností bez obmezení podle § 15 směn. zák. převedena indosamentem na žalobkyni. Indosamentem stala se žalobkyně vlastnící směnky podle §§ 8 a 15 směn. zák. a jest podle § 32 směn. zák. oprávněna žádati na žalovaném jako směnečníku zaplacení směnečné sumy. Jest nerozhodným, na základě jakého právního důvodu byla směnka na žalobkyni indosována. Byla-li dána sporná směnka žalovaným remitentem a výstavci Eduardu R-ovi jako směnka ke krytí s tím, že podle ujednání neměla býti dále dána, jest to pro spor nerozhodným. Podle § 87 směn. zák. může směnečný dlužník činiti jen takové námitky, které plynou ze směnečného práva samého nebo které mu přísluší bezprostředně proti tomu, kdo právě žaluje. Rubopisem byla směnka převedena na žalobkyni bez jakéhokoliv obmezení a, jaká smlouva ohledně směnky byla sjednána mezi výstavcem a žalovaným jako směnečníkem, jest nerozhodným, neboť žalovaný ani netvrdil, tím méně prokázal, že ujednání to bylo učiněno též se žalobkyní, nebo, že měla o něm před indosací vědomost.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Nižší soudy právem nepovažují námitku nedostatku aktivní legitimace za odůvodněnou. Výstavce může sice podle § 8 směn. zákona ve

směnce zapovědět směnečný převod a pak ovšem nemá takový převod směnečně právního účinku. Ale když výstavce nebo remitent převedl směnku, v níž samé nebyl převod zakázán, byť proti úmluvě ve směnce neobsažené, nemá námitka, že nabyvatel má jen mandát k inkasu, že rubopis je jen rubopisem zmocňovacím podle § 15 směn. zákona toho účinku, že nabyvatel nemá vůbec oprávnění k žalobě. I prokuraindosatář může směnku zažalovati vlastním jménem. Ovšem může v takovém případě, kde rubopis plný jest učiněn toliko na oko a jde vskutku jen o rubopis zmocňovací, vznést příjemce směnky i námitky příslušející mu z poměru k výstavci, ježto rubopis zmocňovací nemá v tom směru směnečného účinku. Takové námitky dovolatel však v dovolání již neuplatňuje a v dovolání jím uplatňovaná námitka nedostatku aktivní legitimace k žalobě není opodstatněna.

Čís. 9120.

Nelze přenést příslušnost poručenského soudu zcela na cizozemský soud, je-li poručenec (československý státní příslušník) ještě vlastníkem nemovitostí v tuzemsku.

(Rozh. ze dne 17. srpna 1929, Nd I 382/29.)

N e j v y š š í s o u d odepřel toho času schváliti přenesení příslušenství v poručenské věci zcela na okresní soud v D. v Rakousku,

p r o t o ž e

poručenec (československý státní příslušník) jest ještě vlastníkem nemovitostí v obvodu tuzemského poručenského soudu, ohledně nichž přísluší podle zásad §§ 4, 225, 240 a 300 obč. zák., § 94 nesp. říz. a § 117 j. n. poručenské úkony výhradně jen tuzemskému soudu.

Čís. 9121.

Důvody odkladu exekuce jsou uvedeny v § 42 ex. ř. výčetmo.

Žaloba určovací, jež nečelí proti exekučnímu titulu, nedomáhajíc se jeho neplatnosti nebo bezúčinnosti ani nepřipustnosti povolené exekuce, není důvodem k odkladu exekuce.

(Rozh. ze dne 22. srpna 1929, R I 637/29.)

Dlužnice navrhla odklad exekuce vyklizením bytu a odůvodnila návrh tím, že podala proti vymáhající věřitelce, majitelce domu, žalobu o určení, že jí (dlužnici) podle nájemní smlouvy náleží, vždy střídavě po 8 dnech s nájemníkem, bydlícím ve dvoře, provést domovní pořádek, kterážto žaloba by nedosáhla svého cíle, kdyby bylo vyklizení provedeno před pravoplatným rozhodnutím o ní, čímž by prý byla dlužnici způsobena